

Japjī Sāhib
Gurū Nānak

Gurmukhi & Transliteration für deutsche Muttersprachler

ਜਪੁਜੀ ਸਾਹਿਬ

ੴ
ਸਤਿ ਨਾਮੁ
ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ
ਨਿਰਭਉ
ਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ
ਅਜੂਨੀ
ਸੈਭੰ

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
॥ ਜਪੁ ॥

ਆਦਿ ਸਚੁ
ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ ॥
ਹੈ ਭੀ ਸਚੁ
ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭੀ ਸਚੁ ॥੧॥

ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ ॥
ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥
ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ॥
ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲਿ ॥
ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲਿ ॥
ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲਿ ॥੧॥

Japjī Sāhib

Ik oāñ kār
Sat nām
Kartā purkh
Nirbhau
Nirvār
Akāl mūrt
Ajūnī
Sābhañ

Gur prasād
Jap

Ād satsch
Jugād satsch
Hābhī satsch
Nānak hōsī bhī satsch

Sōtschā sōtsch na hōvāī jē sōtschī lakh vār
Tschupā tschup na hōvāī jē lai rahā liv tār
Bhukhiā bhukh na utrī jē bañnā purīā bhār
Sahas siāṇpā lakh hōhi ta ik na tschalā nāl
Kiv satschiārā hōīā kiv kūṛā tuṭā pāl
Hukam rajāī tschalaṇā nānak likhiā nāl ||1||

ਹੁਕਮੀ ਹੋਵਨਿ ਆਕਾਰ ਹੁਕਮੁ ਨ ਕਹਿਆ ਜਾਈ ॥
 ਹੁਕਮੀ ਹੋਵਨਿ ਜੀਅ ਹੁਕਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ॥
 ਹੁਕਮੀ ਉਤਮੁ ਨੀਚੁ ਹੁਕਮਿ ਲਿਖਿ ਦੁਖ ਸੁਖ ਪਾਈਅਹਿ ॥
 ਇਕਨਾ ਹੁਕਮੀ ਬਖਸੀਸ ਇਕਿ ਹੁਕਮੀ ਸਦਾ ਭਵਾਈਅਹਿ ॥
 ਹੁਕਮੈ ਅੰਦਰਿ ਸਭੁ ਕੋ ਬਾਹਰਿ ਹੁਕਮ ਨ ਕੋਇ ॥
 ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੈ ਜੇ ਬੁਝੈ ਤ ਹਉਮੈ ਕਹੈ ਨ ਕੋਇ ॥੨॥

ਗਾਵੈ ਕੇ ਤਾਣੁ ਹੋਵੈ ਕਿਸੈ ਤਾਣੁ ॥
 ਗਾਵੈ ਕੇ ਦਾਤਿ ਜਾਣੈ ਨੀਸਾਣੁ ॥
 ਗਾਵੈ ਕੇ ਗੁਣ ਵਡਿਆਈਆ ਚਾਰ ॥
 ਗਾਵੈ ਕੇ ਵਿਦਿਆ ਵਿਖਮੁ ਵੀਚਾਰੁ ॥
 ਗਾਵੈ ਕੇ ਸਾਜਿ ਕਰੇ ਤਨੁ ਖੇਹ ॥
 ਗਾਵੈ ਕੇ ਜੀਅ ਲੈ ਫਿਰਿ ਦੇਹ ॥
 ਗਾਵੈ ਕੇ ਜਾਪੈ ਦਿਸੈ ਦੂਰਿ ॥
 ਗਾਵੈ ਕੇ ਵੇਖੈ ਹਾਦਰਾ ਹਦੂਰਿ ॥
 ਕਥਨਾ ਕਥੀ ਨ ਆਵੈ ਤੋਟਿ ॥
 ਕਥਿ ਕਥਿ ਕਥੀ ਕੋਟੀ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ॥
 ਦੇਦਾ ਦੇ ਲੈਦੇ ਬਕਿ ਪਾਹਿ ॥
 ਜੁਗਾ ਜੁਗੰਤਰਿ ਖਾਹੀ ਖਾਹਿ ॥
 ਹੁਕਮੀ ਹੁਕਮੁ ਚਲਾਏ ਰਾਹੁ ॥
 ਨਾਨਕ ਵਿਗਸੈ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ॥੩॥

ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਰੁ ਨਾਇ ਭਾਖਿਆ ਭਾਉ ਅਪਾਰੁ ॥
 ਆਖਹਿ ਮੰਗਹਿ ਦੇਹਿ ਦੇਹਿ ਦਾਤਿ ਕਰੇ ਦਾਤਾਰੁ ॥
 ਫੇਰਿ ਕਿ ਅਗੈ ਰਖੀਐ ਜਿਤੁ ਦਿਸੈ ਦਰਬਾਰੁ ॥
 ਮੁਹੋ ਕਿ ਬੋਲਣੁ ਬੋਲੀਐ ਜਿਤੁ ਸੁਣਿ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥

Hukmī hōvan ākār hukam na kahiā jāi
 Hukmī hōvan jāi hukam milā vaḍiāi
 Hukmī utam nītsch hukam likh dukh sukh pāiahi
 Iknā hukmī bhaksīs ik hukmī sadā bhavāiahi
 Hukmā aṅdar sabh kō bāhar hukam na kōi
 Nānak hukmā jē bujhā ta haumā kahā na kōi ||2||

Gāvā kō tāṇ hōvā kisā tāṇ
 Gāvā kō dāt jāṇā nīsāṇ
 Gāvā kō guṇ vaḍiāiā tschār
 Gāvā kō vidiā vikham vītschār
 Gāvā kō sāj karē tan khēh
 Gāvā kō jīa lā phir dēh
 Gāvā kō jāpā disā dūr
 Gāvā kō vēkhā hādrā hadūr
 Kathnā kathī na āvā tōṭ
 Kath kath kathī kōṭī kōṭ kōṭ
 Dēdā dē lādē thak pāhi
 Jugā jugaṅtar khāhī khāhi
 Hukmī hukam tschalāē rāhu
 Nānak vigsā vēparvāhu ||3||

Sātschā sāhib sātsch nāē bhākhiā bhāo apār
 Ākhahi maṅgahi dēhi dēhi dāt karē dātār
 Phēr ki agā rakhīā jit disā darbār
 Muhau ki bōlaṇ bōlīā jit suṇ dharē piār

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲਾ ਸਚੁ ਨਾਉ ਵਡਿਆਈ ਵੀਚਾਰੁ ॥
ਕਰਮੀ ਆਵੈ ਕਪੜਾ ਨਦਰੀ ਮੋਖੁ ਦੁਆਰੁ ॥
ਨਾਨਕ ਏਵੈ ਜਾਣੀਐ ਸਭੁ ਆਪੇ ਸਚਿਆਰੁ ॥੪॥

ਥਾਪਿਆ ਨ ਜਾਇ ਕੀਤਾ ਨ ਹੋਇ ॥
ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਇ ॥
ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਪਾਇਆ ਮਾਨੁ ॥
ਨਾਨਕ ਗਾਵੀਐ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ॥
ਗਾਵੀਐ ਸੁਣੀਐ ਮਨਿ ਰਖੀਐ ਭਾਉ ॥
ਦੁਖੁ ਪਰਹਰਿ ਸੁਖੁ ਘਰਿ ਲੈ ਜਾਇ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਦੰ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੇਦੰ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥
ਗੁਰੁ ਈਸਰੁ ਗੁਰੁ ਗੋਰਖੁ ਬਰਮਾ ਗੁਰੁ ਪਾਰਬਤੀ ਮਾਈ ॥
ਜੇ ਹਉ ਜਾਣਾ ਆਖਾ ਨਾਰੀ ਕਹਣਾ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥
ਗੁਰਾ ਇਕ ਦੇਹਿ ਬੁਝਾਈ ॥
ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਕਾ ਇਕੁ ਦਾਤਾ ਸੋ ਮੈ ਵਿਸਰਿ ਨ ਜਾਈ ॥੫॥

ਤੀਰਥਿ ਨਾਵਾ ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵਾ ਵਿਣੁ ਭਾਣੇ ਕਿ ਨਾਇ ਕਰੀ ॥
ਜੇਤੀ ਸਿਰਠਿ ਉਪਾਈ ਵੇਖਾ ਵਿਣੁ ਕਰਮਾ ਕਿ ਮਿਲੈ ਲਈ ॥
ਮਤਿ ਵਿਚਿ ਰਤਨ ਜਵਾਹਰ ਮਾਣਿਕ ਜੇ ਇਕ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸੁਣੀ ॥
ਗੁਰਾ ਇਕ ਦੇਹਿ ਬੁਝਾਈ ॥
ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਕਾ ਇਕੁ ਦਾਤਾ ਸੋ ਮੈ ਵਿਸਰਿ ਨ ਜਾਈ ॥੬॥

ਜੇ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਆਰਜਾ ਹੋਰ ਦਸੁਣੀ ਹੋਇ ॥
ਨਵਾ ਖੰਡਾ ਵਿਚਿ ਜਾਣੀਐ ਨਾਲਿ ਚਲੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥
ਚੰਗਾ ਨਾਉ ਰਖਾਇ ਕੈ ਜਸੁ ਕੀਰਤਿ ਜਗਿ ਲੋਇ ॥
ਜੇ ਤਿਸੁ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵਈ ਤ ਵਾਤ ਨ ਪੁਛੈ ਕੇ ॥

Añmrit vėlā satsch nāo vadiāi vītschār
Karmī āvā kapṛā nadrī mōkh duār
Nānak ēvā jāṇīā sabh āpē satschiār ||4||

Thāpiā na jāi kītā na hōi
Āpē āp nirañjan sōi
Jin sēviā tin pāiā mān
Nānak gāvīā guṇī nidhān
Gāvīā suṇīā man rakhīā bhāo
Dukh parhar sukh ghar lā jāi
Gurmukh nādañ gurmukh vēdañ gurmukh rahiā samāi
Gur īsar gur gōrakh barmā gur pārbatī māi
Jē hao jāṇā ākhā nāhī kahṇā kathan na jāi
Gurā ik dēhi bujhāi
Sabhnā jīā kā ik dātā sō mā visar na jāi ||5||

Tirath nāvā jē tis bhāvā viṇ bhāṇā ki nāi karī
Jētī sirath upāi vēkhā viṇ karmā ki milā laī
Mat vitsch ratan javāhar māṇik jē ik gur kī sikh suṇī
Gurā ik dēhi bujhāi
Sabhnā jīā kā ik dātā sō mā visar na jāi ||6||

Jē jug tschārē ārjā hōr dasuṇī hōi
Navā khaṇḍā vitsch jāṇīā nāl tschalā sabh kōi
tschangā nāo rakhāi kā jas kīrat jag lēi
Jē tis nadar na āvī ta vāt na putschhā kē

ਕੀਟਾ ਅੰਦਰਿ ਕੀਟੁ ਕਰਿ ਦੋਸੀ ਦੋਸੁ ਧਰੇ ॥
ਨਾਨਕ ਨਿਰਗੁਣਿ ਗੁਣੁ ਕਰੇ ਗੁਣਵੰਤਿਆ ਗੁਣੁ ਦੇ ॥
ਤੇਹਾ ਕੋਇ ਨ ਸੁਝਈ ਜਿ ਤਿਸੁ ਗੁਣੁ ਕੋਇ ਕਰੇ ॥੭॥

ਸੁਣਿਐ ਸਿਧ ਪੀਰ ਸੁਰਿ ਨਾਥ ॥
ਸੁਣਿਐ ਧਰਤਿ ਧਵਲ ਆਕਾਸ ॥
ਸੁਣਿਐ ਦੀਪ ਲੋਅ ਪਾਤਾਲ ॥
ਸੁਣਿਐ ਪੋਹਿ ਨ ਸਕੈ ਕਾਲੁ ॥
ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ॥
ਸੁਣਿਐ ਦੂਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥੮॥

ਸੁਣਿਐ ਈਸਰੁ ਬਰਮਾ ਇੰਦੁ ॥
ਸੁਣਿਐ ਮੁਖਿ ਸਾਲਾਹਣ ਮੰਦੁ ॥
ਸੁਣਿਐ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਤਨਿ ਭੇਦ ॥
ਸੁਣਿਐ ਸਾਸਤ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਵੇਦ ॥
ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ॥
ਸੁਣਿਐ ਦੂਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥੯॥

ਸੁਣਿਐ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਗਿਆਨੁ ॥
ਸੁਣਿਐ ਅਠਸਠਿ ਕਾ ਇਸਨਾਨੁ ॥
ਸੁਣਿਐ ਪੜਿ ਪੜਿ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥
ਸੁਣਿਐ ਲਾਗੈ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨੁ ॥
ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ॥
ਸੁਣਿਐ ਦੂਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥੧੦॥

Kīṭā aṅdar kīṭ kar dōsī dōs dharē
Nānak nirguṇ guṇ karē guṇvaṅtiā guṇ dē
Tēhā kōi na sujahī ji tis guṇ kōi karē ||7||

Suṇiä sidh pīr sur nāth
Suṇiä dharat dhaval ākās
Suṇiä dīp lōa pātāl
Suṇiä pōhi na sakā kāl
Nānak bhagtā sadā vigās
Suṇiä dūkh pāp kā nās ||8||

Suṇiä īsar barmā iṅd
Suṇiä mukh sālāhaṇ maṅd
Suṇiä jōg jugat tan bhēd
Suṇiä sāsāt simrit vēd
Nānak bhagtā sadā vigās
Suṇiä dūkh pāp kā nās ||9||

Suṇiä sat saṅtōkh giān
Suṇiä aṭhsaṭh kā isnān
Suṇiä paṛ paṛ pāvahi mān
Suṇiä lāgā sahaj dhiān
Nānak bhagtā sadā vigās
Suṇiä dūkh pāp kā nās ||10||

ਸੁਣਿਐ ਸਰਾ ਗੁਣਾ ਕੇ ਗਾਹ ॥
ਸੁਣਿਐ ਸੇਖ ਪੀਰ ਪਾਤਿਸਾਹ ॥
ਸੁਣਿਐ ਅੰਧੇ ਪਾਵਹਿ ਰਾਹੁ ॥
ਸੁਣਿਐ ਹਾਥ ਹੋਵੈ ਅਸਗਾਹੁ ॥
ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ॥
ਸੁਣਿਐ ਦੂਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥੧੧॥

ਮੰਨੇ ਕੀ ਗਤਿ ਕਰੀ ਨ ਜਾਇ ॥
ਜੇ ਕੇ ਕਹੈ ਪਿਛੈ ਪਛੁਤਾਇ ॥
ਕਾਗਦਿ ਕਲਮ ਨ ਲਿਖਣਹਾਰੁ ॥
ਮੰਨੇ ਕਾ ਬਹਿ ਕਰਨਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥
ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ ॥
ਜੇ ਕੇ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥੧੨॥

ਮੰਨੈ ਸੁਰਤਿ ਹੋਵੈ ਮਨਿ ਬੁਧਿ ॥
ਮੰਨੈ ਸਗਲ ਭਵਣ ਕੀ ਸੁਧਿ ॥
ਮੰਨੈ ਮੁਹਿ ਚੋਟਾ ਨਾ ਖਾਇ ॥
ਮੰਨੈ ਜਮ ਕੈ ਸਾਥਿ ਨ ਜਾਇ ॥
ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ ॥
ਜੇ ਕੇ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥੧੩॥

ਮੰਨੈ ਮਾਰਗਿ ਠਾਕ ਨ ਪਾਇ ॥
ਮੰਨੈ ਪਤਿ ਸਿਉ ਪਰਗਟੁ ਜਾਇ ॥
ਮੰਨੈ ਮਗੁ ਨ ਚਲੈ ਪੰਥੁ ॥
ਮੰਨੈ ਧਰਮ ਸੇਤੀ ਸਨਬੰਧੁ ॥
ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ ॥

Suṇiä sarā guṇā kē gāh
Suṇiä sēkh pīr pātisāh
Suṇiä aṅdhē pāvahi rāhu
Suṇiä hāth hōvā asgāhu
Nānak bhagtā sadā vigās
Suṇiä dūkh pāp kā nās ||11||

Maññē kī gat kahī na jāē
Jē kō kahā pitschhā patschhutāē
Kāgad kalam na likhaṅhār
Maññē kā bahi karan vītschār
Äsā nām niraṅjan hōi
Jē kō maññ jāṅā maññ kōi ||12||

Maññä surat hōvā man budh
Maññä sagal bhavaṅ kī sudh
Maññä muhi tschōṭā nā khāi
Maññä jāṃ kā sāth na jāi
Äsā nām niraṅjan hōi
Jē kō maññ jāṅā maññ kōi ||13||

Maññä mārag ṭhāk na pāi
Maññä pat siu pargaṭ jāi
Maññä mag na tschalä paṅth
Maññä dharam sētī sanbaṅdh
Äsā nām niraṅjan hōi

ਜੇ ਕੇ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥੧੪॥

ਮੰਨੈ ਪਾਵਹਿ ਮੋਖੁ ਦੁਆਰੁ ॥
ਮੰਨੈ ਪਰਵਾਰੈ ਸਾਧਾਰੁ ॥
ਮੰਨੈ ਤਰੈ ਤਾਰੇ ਗੁਰੁ ਸਿਖ ॥
ਮੰਨੈ ਨਾਨਕ ਭਵਹਿ ਨ ਭਿਖ ॥
ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ ॥
ਜੇ ਕੇ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥੧੫॥

ਪੰਚ ਪਰਵਾਣ ਪੰਚ ਪਰਧਾਨੁ ॥
ਪੰਚੇ ਪਾਵਹਿ ਦਰਗਹਿ ਮਾਨੁ ॥
ਪੰਚੇ ਸੋਹਹਿ ਦਰਿ ਰਾਜਾਨੁ ॥
ਪੰਚਾ ਕਾ ਗੁਰੁ ਏਕੁ ਧਿਆਨੁ ॥
ਜੇ ਕੇ ਕਹੈ ਕਰੈ ਵੀਚਾਰੁ ॥
ਕਰਤੇ ਕੈ ਕਰਣੈ ਨਾਹੀ ਸੁਮਾਰੁ ॥
ਧੌਲੁ ਧਰਮੁ ਦਇਆ ਕਾ ਪੂਤੁ ॥
ਸੰਤੋਖੁ ਥਾਪਿ ਰਖਿਆ ਜਿਨਿ ਸੂਤਿ ॥
ਜੇ ਕੇ ਬੁਝੈ ਹੋਵੈ ਸਚਿਆਰੁ ॥
ਧਵਲੈ ਉਪਰਿ ਕੇਤਾ ਭਾਰੁ ॥
ਧਰਤੀ ਹੋਰੁ ਪਰੈ ਹੋਰੁ ਹੋਰੁ ॥
ਤਿਸ ਤੇ ਭਾਰੁ ਤਲੈ ਕਵਣੁ ਜੋਰੁ ॥
ਜੀਅ ਜਾਤਿ ਰੰਗਾ ਕੇ ਨਾਵ ॥
ਸਭਨਾ ਲਿਖਿਆ ਵੁੜੀ ਕਲਾਮ ॥
ਏਹੁ ਲੇਖਾ ਲਿਖਿ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥
ਲੇਖਾ ਲਿਖਿਆ ਕੇਤਾ ਹੋਇ ॥
ਕੇਤਾ ਤਾਣੁ ਸੁਆਲਿਹੁ ਰੂਪੁ ॥

Jē kō maññ jāṇā maññ kōi ||14||

Maññā pāvahi mōkh duār
Maññā parvārā sādhar
Maññā tarā tārē gur sikh
Maññā nānak bhavahi na bhikh
Āsā nām nirañjan hōi
Jē kō maññ jāṇā maññ kōi ||15||

Pañtsch parvāṇ pañtsch pardhān
Pañtschē pāvahi dargahi mān
Pañtschē sōhahi dar rājān
Pañtschā kā gur ēk dhiān
Jē kō kahā karā vītschār
Kartē kā karṇā nahī sumār
Dhaul dharam daiā kā pūt
Sañtōkh thāp rakhiā jin sūt
Jē kō bujhā hōvā satschiār
Dhavlā upar kētā bhār
Dhartī hōr parā hōr hōr
Tis tē bhār talā kavaṇ jōr
Jīa jāṭ raṅgā kē nāv
Sabhnā likhiā vuṛī kalām
Ēhu lēkhā likh jāṇā kōi
Lēkhā likhiā kētā hōi
Kētā tāṇ suālihu rūp

ਕੇਤੀ ਦਾਤਿ ਜਾਣੈ ਕੌਣੁ ਕੂਤੁ ॥
ਕੀਤਾ ਪਸਾਉ ਏਕੋ ਕਵਾਉ ॥
ਤਿਸ ਤੇ ਹੋਏ ਲਖ ਦਰੀਆਉ ॥
ਕੁਦਰਤਿ ਕਵਣ ਕਹਾ ਵੀਚਾਰੁ ॥
ਵਾਰਿਆ ਨ ਜਾਵਾ ਏਕ ਵਾਰ ॥
ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸਾਈ ਭਲੀ ਕਾਰ ॥
ਤੂ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥੧੬॥

ਅਸੰਖ ਜਪ ਅਸੰਖ ਭਾਉ ॥
ਅਸੰਖ ਪੂਜਾ ਅਸੰਖ ਤਪ ਤਾਉ ॥
ਅਸੰਖ ਗਰੰਥ ਮੁਖਿ ਵੇਦ ਪਾਠ ॥
ਅਸੰਖ ਜੋਗ ਮਨਿ ਰਹਹਿ ਉਦਾਸ ॥
ਅਸੰਖ ਭਗਤ ਗੁਣ ਗਿਆਨ ਵੀਚਾਰ ॥
ਅਸੰਖ ਸਤੀ ਅਸੰਖ ਦਾਤਾਰ ॥
ਅਸੰਖ ਸੂਰ ਮੁਹ ਭਖ ਸਾਰ ॥
ਅਸੰਖ ਮੋਨਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ਤਾਰ ॥
ਕੁਦਰਤਿ ਕਵਣ ਕਹਾ ਵੀਚਾਰੁ ॥
ਵਾਰਿਆ ਨ ਜਾਵਾ ਏਕ ਵਾਰ ॥
ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸਾਈ ਭਲੀ ਕਾਰ ॥
ਤੂ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥੧੭॥

ਅਸੰਖ ਮੂਰਖ ਅੰਧ ਘੋਰ ॥
ਅਸੰਖ ਚੋਰ ਹਰਾਮਖੋਰ ॥
ਅਸੰਖ ਅਮਰ ਕਰਿ ਜਾਹਿ ਜੋਰ ॥
ਅਸੰਖ ਗਲਵਢ ਹਤਿਆ ਕਮਾਹਿ ॥
ਅਸੰਖ ਪਾਪੀ ਪਾਪੁ ਕਰਿ ਜਾਹਿ ॥

Kētī dāt jāṇä kauṇ kūt
Kītā pasāu ēkō kavāu
Tis tē hōē lakh darīāu
Kudrat kavaṇ kahā vītschār
Vāriā na jāvā ēk vār
Jō tudh bhāvā sāī bhalī kār
Tū sadā salāmat niraṅkār ||16||

Asaṅkh jap asaṅkh bhāu
Asaṅkh pūjā asaṅkh tap tāu
Asaṅkh graṅth mukh ved pāṭh
Asaṅkh jōg man rahahi udās
Asaṅkh bhagat guṇ giān vītschār
Asaṅkh satī asaṅkh dātār
Asaṅkh sūr muh bhakh sār
Asaṅkh mōn liv lāi tār
Kudrat kavaṇ kahā vītschār
Vāriā na jāvā ēk vār
Jō tudh bhāvā sāī bhalī kār
Tū sadā salāmat niraṅkār ||17||

Asaṅkh mūrakh aṅdh ghōr
Asaṅkh tschōr harāmkhōr
Asaṅkh amar kar jāhi jōr
Asaṅkh galvaḍh hatiā kamāhi
Asaṅkh pāpī pāp kar jāhi

ਅਸੰਖ ਕੂੜਿਆਰ ਕੂੜੇ ਫਿਰਾਹਿ ॥
ਅਸੰਖ ਮਲੇਛ ਮਲੁ ਭਖਿ ਖਾਹਿ ॥
ਅਸੰਖ ਨਿੰਦਕ ਸਿਰਿ ਕਰਹਿ ਭਾਰੁ ॥
ਨਾਨਕੁ ਨੀਚੁ ਕਹੈ ਵੀਚਾਰੁ ॥
ਵਾਰਿਆ ਨ ਜਾਵਾ ਏਕ ਵਾਰ ॥
ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸਾਈ ਭਲੀ ਕਾਰ ॥
ਤੂ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥੧੮॥

ਅਸੰਖ ਨਾਵ ਅਸੰਖ ਥਾਵ ॥
ਅਗੰਮ ਅਗੰਮ ਅਸੰਖ ਲੋਅ ॥
ਅਸੰਖ ਕਹਹਿ ਸਿਰਿ ਭਾਰੁ ਹੋਇ ॥
ਅਖਰੀ ਨਾਮੁ ਅਖਰੀ ਸਾਲਾਹ ॥
ਅਖਰੀ ਗਿਆਨੁ ਗੀਤ ਗੁਣ ਗਾਹ ॥
ਅਖਰੀ ਲਿਖਣੁ ਬੋਲਣੁ ਬਾਣਿ ॥
ਅਖਰਾ ਸਿਰਿ ਸੰਜੋਗੁ ਵਖਾਣਿ ॥
ਜਿਨਿ ਏਹਿ ਲਿਖੇ ਤਿਸੁ ਸਿਰਿ ਨਾਹਿ ॥
ਜਿਵ ਫੁਰਮਾਏ ਤਿਵ ਤਿਵ ਪਾਹਿ ॥
ਜੇਤਾ ਕੀਤਾ ਤੇਤਾ ਨਾਉ ॥
ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਨਾਹੀ ਕੇ ਥਾਉ ॥
ਕੁਦਰਤਿ ਕਵਣ ਕਹਾ ਵੀਚਾਰੁ ॥
ਵਾਰਿਆ ਨ ਜਾਵਾ ਏਕ ਵਾਰ ॥
ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸਾਈ ਭਲੀ ਕਾਰ ॥
ਤੂ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥੧੯॥

ਭਰੀਐ ਹਥੁ ਪੈਰੁ ਤਨੁ ਦੇਹ ॥
ਪਾਣੀ ਧੋਤੈ ਉਤਰਸੁ ਖੇਹ ॥

Asaṅkh kūṛiār kūṛə phirāhi
Asaṅkh malētschh mal bhakh khāhi
Asaṅkh niṅdak sir karahi bhār
Nānak nītsch kahā vītschār
Vāriā na jāvā ēk vār
Jō tudh bhāvā sāi bhalī kār
Tū sadā salāmat niraṅkār ||18||

Asaṅkh nāv asaṅkh thāv
Agaṅm agaṅm asaṅkh lōa
Asaṅkh kahahi sir bhār hōi
Akhri nām akhri sālāhi
Akhri giān gīt guṇ gāh
Akhri likhaṇ bōlaṇ bāṇ
Akhra sir saṅjōg vakhāṇ
Jin ēhi likhē tis sir nāhi
Jiv phurmāē tiv tiv pāhi
Jētā kītā tētā nāu
Viṇ nāvā nāhī kō thāu
Kudrat kavaṇ kahā vītschār
Vāriā na jāvā ēk vār
Jō tudh bhāvā sāi bhalī kār
Tū sadā salāmat niraṅkār ||19||

Bharīā hath pār tan dēh
Pāṇī dhōtā utras khēh

ਮੂਤ ਪਲੀਤੀ ਕਪੜੁ ਹੋਇ ॥
 ਦੇ ਸਾਬੁਣੁ ਲਈਐ ਓਹੁ ਧੋਇ ॥
 ਭਰੀਐ ਮਤਿ ਪਾਪਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥
 ਓਹੁ ਧੋਏ ਨਾਵੈ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥
 ਪੁੰਨੀ ਪਾਪੀ ਆਖਣੁ ਨਾਹਿ ॥
 ਕਰਿ ਕਰਿ ਕਰਣਾ ਲਿਖਿ ਲੈ ਜਾਹੁ ॥
 ਆਪੇ ਬੀਜਿ ਆਪੇ ਹੀ ਖਾਹੁ ॥
 ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੀ ਆਵਹੁ ਜਾਹੁ ॥੨੦॥

ਤੀਰਥੁ ਤਪੁ ਦਇਆ ਦਤੁ ਦਾਨੁ ॥
 ਜੇ ਕੋ ਪਾਵੈ ਤਿਲ ਕਾ ਮਾਨੁ ॥
 ਸੁਣਿਆ ਮੰਨਿਆ ਮਨਿ ਕੀਤਾ ਭਾਉ ॥
 ਅੰਤਰਗਤਿ ਤੀਰਥਿ ਮਲਿ ਨਾਉ ॥
 ਸਭਿ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਮੈ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥
 ਵਿਣੁ ਗੁਣ ਕੀਤੇ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥
 ਸੁਅਸਤਿ ਆਥਿ ਬਾਣੀ ਬਰਮਾਉ ॥
 ਸਤਿ ਸੁਹਾਣੁ ਸਦਾ ਮਨਿ ਚਾਉ ॥
 ਕਵਣੁ ਸੁ ਵੇਲਾ ਵਖਤੁ ਕਵਣੁ ਕਵਣੁ ਬਿਤਿ ਕਵਣੁ ਵਾਰੁ ॥
 ਕਵਣਿ ਸਿ ਰੁਤੀ ਮਾਹੁ ਕਵਣੁ ਜਿਤੁ ਹੋਆ ਆਕਾਰੁ ॥
 ਵੇਲ ਨ ਪਾਈਆ ਪੰਡਤੀ ਜਿ ਹੋਵੈ ਲੇਖੁ ਪੁਰਾਣੁ ॥
 ਵਖਤੁ ਨ ਪਾਇਓ ਕਾਦੀਆ ਜਿ ਲਿਖਨਿ ਲੇਖੁ ਕੁਰਾਣੁ ॥
 ਬਿਤਿ ਵਾਰੁ ਨਾ ਜੋਗੀ ਜਾਣੈ ਰੁਤਿ ਮਾਹੁ ਨਾ ਕੋਈ ॥
 ਜਾ ਕਰਤਾ ਸਿਰਠੀ ਕਉ ਸਾਜੇ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਸੋਈ ॥
 ਕਿਵ ਕਰਿ ਆਖਾ ਕਿਵ ਸਾਲਾਹੀ ਕਿਉ ਵਰਨੀ ਕਿਵ ਜਾਣਾ ॥
 ਨਾਨਕ ਆਖਣਿ ਸਭੁ ਕੋ ਆਖੈ ਇਕ ਦੂ ਇਕੁ ਸਿਆਣਾ ॥
 ਵਡਾ ਸਾਹਿਬੁ ਵਡੀ ਨਾਈ ਕੀਤਾ ਜਾ ਕਾ ਹੋਵੈ ॥

Mūt palītī kapar̥ hōi
 Dē s̥abūṇ laīā ōhu dhōi
 Bharīā mat pāpā k̥ā saṅgi
 Ōh dhōpā nāvā k̥ā raṅgi
 Puñnī pāpī ākhaṇ nāhi
 Kar kar karṇā likh lā jāhu
 Āpē bīj āpē hī khāhu
 Nānak hukmī āvahu jāhu ||20||

Tirath tap daiā dat dān
 Jē kō pāvā til kā mān
 Suṇiā mañniā man kītā bhāu
 Añtargat tīrath mal nāu
 Sabh guṇ tērē mā nāhī kōi
 Viṇ guṇ kītē bhagat na hōi
 Suasat āth bāṇī barmāu
 Sat suhāṇ sadā man tschāu
 Kavaṇ su vēlā vakhat kavaṇ kavaṇ thit kavaṇ vār
 Kavaṇ si rutī māhu kavaṇ jit hōā ākār
 Vēl na pāīā paṇḍatī ji hōvā lēkh puraṇ
 Vakhat na pāō kādīā ji likhan lēkh kuraṇ
 Thit vār nā jōgī jāṇā rut māhu nā kōi
 Jā kartā sirṭhī kau sājē āpē jāṇā sōi
 Kiv kar ākhā kiv sālāhī kiu varnī kiv jāṇā
 Nānak ākhaṇ sabh kō ākhā ik dū iku siāṇā
 Vaḍā sāhib vaḍī nāī kītā jā kā hōvā

ਨਾਨਕ ਜੇ ਕੇ ਆਪੋ ਜਾਣੈ ਅਗੈ ਗਇਆ ਨ ਸੋਹੈ ॥੨੧॥

ਪਾਤਾਲਾ ਪਾਤਾਲ ਲਖ ਆਗਾਸਾ ਆਗਾਸ ॥
ਓੜਕ ਓੜਕ ਭਾਲਿ ਥਕੇ ਵੇਦ ਕਹਨਿ ਇਕ ਵਾਤ ॥
ਸਹਸ ਅਠਾਰਹ ਕਹਨਿ ਕਤੇਬਾ ਅਸੁਲੂ ਇਕੁ ਧਾਤੁ ॥
ਲੇਖਾ ਹੋਇ ਤ ਲਿਖੀਐ ਲੇਖੈ ਹੋਇ ਵਿਣਾਸੁ ॥
ਨਾਨਕ ਵਡਾ ਆਖੀਐ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਆਪੁ ॥੨੨॥

ਸਾਲਾਹੀ ਸਾਲਾਹਿ ਏਤੀ ਸੁਰਤਿ ਨ ਪਾਈਆ ॥
ਨਦੀਆ ਅਤੈ ਵਾਹ ਪਵਹਿ ਸਮੁੰਦਿ ਨ ਜਾਣੀਅਹਿ ॥
ਸਮੁੰਦ ਸਾਹ ਸੁਲਤਾਨ ਗਿਰਹਾ ਸੇਤੀ ਮਾਲੁ ਧਨੁ ॥
ਕੀੜੀ ਤੁਲਿ ਨ ਹੋਵਨੀ ਜੇ ਤਿਸੁ ਮਨਹੁ ਨ ਵੀਸਰਹਿ ॥੨੩॥

ਅੰਤੁ ਨ ਸਿਫਤੀ ਕਹਣਿ ਨ ਅੰਤੁ ॥
ਅੰਤੁ ਨ ਕਰਣੈ ਦੇਣਿ ਨ ਅੰਤੁ ॥
ਅੰਤੁ ਨ ਵੇਖਣਿ ਸੁਣਣਿ ਨ ਅੰਤੁ ॥
ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਪੈ ਕਿਆ ਮਨਿ ਮੰਤੁ ॥
ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਪੈ ਕੀਤਾ ਆਕਾਰੁ ॥
ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਪੈ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥
ਅੰਤ ਕਾਰਣਿ ਕੇਤੇ ਬਿਲਲਾਹਿ ॥
ਤਾ ਕੇ ਅੰਤ ਨ ਪਾਏ ਜਾਹਿ ॥
ਏਹੁ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥
ਬਹੁਤਾ ਕਹੀਐ ਬਹੁਤਾ ਹੋਇ ॥
ਵਡਾ ਸਾਹਿਬੁ ਊਚਾ ਥਾਉ ॥
ਊਚੇ ਉਪਰਿ ਊਚਾ ਨਾਉ ॥
ਏਵਡੁ ਊਚਾ ਹੋਵੈ ਕੋਇ ॥

Nānak jē kō āpau jāṇḏā agā gaiā na sōhā ||21||

Pātālā pātāl lakh āgāsā āgās
Ōṛak ōṛak bhāl thakē vēd kahan ik vāt
Sahas aṭhārah kahan katēbā asulū ik dhāt
Lēkhā hōi ta likhīā lēkhā hōi viṇās
Nānak vaḏā ākhīā āpē jāṇḏā āp ||22||

Sālāhī sālāhi ētī surat na pāīā
Nadīā atā vāh pavahi samuṇd na jāṇīahi
Samuṇd sāh sultān girhā sētī māl dhan
Kīṛī tul na hōvnī jē tis manhu na vīsrahi ||23||

Aṅt na siphtī kahan na aṅt
Aṅt na karṇā dēṅ na aṅt
Aṅt na vēkhaṅ suṅaṅ na aṅt
Aṅt na jāpā kiā man maṅt
Aṅt na jāpā kītā ākār
Aṅt na jāpā pārvār
Aṅt kāraṅ kētē billahi
Tā kē aṅt na pāē jāhi
Ēhu aṅt na jāṇḏā kōi
Bahutā kahīā bahutā hōi
Vaḏā sāhib ūtschā thāu
Ūtschē upar ūtschā nāu
Ēvaḏ ūtschā hōvā kōi

ਤਿਸੁ ਉਚੇ ਕਉ ਜਾਣੈ ਸੋਇ ॥
ਜੇਵਡੁ ਆਪਿ ਜਾਣੈ ਆਪਿ ਆਪਿ ॥
ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਕਰਮੀ ਦਾਤਿ ॥੨੪॥

ਬਹੁਤਾ ਕਰਮੁ ਲਿਖਿਆ ਨਾ ਜਾਇ ॥
ਵਡਾ ਦਾਤਾ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਇ ॥
ਕੇਤੇ ਮੰਗਹਿ ਜੋਧ ਅਪਾਰ ॥
ਕੇਤਿਆ ਗਣਤ ਨਹੀ ਵੀਚਾਰੁ ॥
ਕੇਤੇ ਖਪਿ ਤੁਟਹਿ ਵੇਕਾਰ ॥
ਕੇਤੇ ਲੈ ਲੈ ਮੁਕਰੁ ਪਾਹਿ ॥
ਕੇਤੇ ਮੂਰਖ ਖਾਹੀ ਖਾਹਿ ॥
ਕੇਤਿਆ ਦੂਖ ਭੂਖ ਸਦ ਮਾਰ ॥
ਏਹਿ ਭਿ ਦਾਤਿ ਤੇਰੀ ਦਾਤਾਰ ॥
ਬੰਦਿ ਖਲਾਸੀ ਭਾਣੈ ਹੋਇ ॥
ਹੋਰੁ ਆਖਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ॥
ਜੇ ਕੋ ਖਾਇਕੁ ਆਖਣਿ ਪਾਇ ॥
ਓਹੁ ਜਾਣੈ ਜੇਤੀਆ ਮੁਹਿ ਖਾਇ ॥
ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਆਪੇ ਦੇਇ ॥
ਆਖਹਿ ਸਿ ਭਿ ਕੇਈ ਕੋਇ ॥
ਜਿਸ ਨੋ ਬਖਸੇ ਸਿਫਤਿ ਸਾਲਾਹ ॥
ਨਾਨਕ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ॥੨੫॥

ਅਮੁਲ ਗੁਣ ਅਮੁਲ ਵਾਪਾਰ ॥
ਅਮੁਲ ਵਾਪਾਰੀਏ ਅਮੁਲ ਭੰਡਾਰ ॥
ਅਮੁਲ ਆਵਹਿ ਅਮੁਲ ਲੈ ਜਾਹਿ ॥
ਅਮੁਲ ਭਾਇ ਅਮੁਲਾ ਸਮਾਹਿ ॥

Tis ūtschē kau jāṇā sōi
Jēvaḍ āp jāṇā āp āp
Nānak nadrī karmī dāt ||24||

Bahutā karam likhiā nā jāi
Vaḍā dātā til na tamāi
Kētē maṅgahi jōdh apār
Kētiā gaṇat nahī vītschār
Kētē khap tuṭahi vēkār
Kētē lä lä mukar pāhi
Kētē mūrakh khāhī khāhi
Kētiā dūkh bhūkh sad mār
Ēhi bhi dāt tērī dātār
Band khalāsī bhāṇā hōi
Hōr ākh na sakā kōi
Jē kō khāik ākhaṇ pāi
Ōh jāṇā jētīā muhi khāi
Āpē jāṇā āpē dēi
Ākhahi si bhi kēi kēi
Jis nō bakhsē siphāt sālāh
Nānak pātisāhī pātisāhu ||25||

Amul guṇ amul vāpār
Amul vāpārīē amul bhaṇḍār
Amul āvahi amul lä jāhi
Amul bhāi amulā samāhi

ਅਮੁਲੁ ਧਰਮੁ ਅਮੁਲੁ ਦੀਬਾਣੁ ॥
 ਅਮੁਲੁ ਤੁਲੁ ਅਮੁਲੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥
 ਅਮੁਲੁ ਬਖਸੀਸ ਅਮੁਲੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥
 ਅਮੁਲੁ ਕਰਮੁ ਅਮੁਲੁ ਫੁਰਮਾਣੁ ॥
 ਅਮੁਲੇ ਅਮੁਲੁ ਆਖਿਆ ਨ ਜਾਇ ॥
 ਆਖਿ ਆਖਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥
 ਆਖਹਿ ਵੇਦ ਪਾਠ ਪੁਰਾਣੁ ॥
 ਆਖਹਿ ਪੜੇ ਕਰਹਿ ਵਖਿਆਣੁ ॥
 ਆਖਹਿ ਬਰਮੇ ਆਖਹਿ ਇੰਦੁ ॥
 ਆਖਹਿ ਗੋਪੀ ਤੈ ਗੋਵਿੰਦੁ ॥
 ਆਖਹਿ ਈਸਰ ਆਖਹਿ ਸਿਧ ॥
 ਆਖਹਿ ਕੇਤੇ ਕੀਤੇ ਬੁਧ ॥
 ਆਖਹਿ ਦਾਨਵ ਆਖਹਿ ਦੇਵ ॥
 ਆਖਹਿ ਸੁਰਿ ਨਰ ਮੁਨਿ ਜਨ ਸੇਵ ॥
 ਕੇਤੇ ਆਖਹਿ ਆਖਣਿ ਪਾਹਿ ॥
 ਕੇਤੇ ਕਹਿ ਕਹਿ ਉਠਿ ਉਠਿ ਜਾਹਿ ॥
 ਏਤੇ ਕੀਤੇ ਹੋਰਿ ਕਰੇਹਿ ॥
 ਤਾ ਆਖਿ ਨ ਸਕਹਿ ਕੇਈ ਕੇਇ ॥
 ਜੇਵਡੁ ਭਾਵੈ ਤੇਵਡੁ ਹੋਇ ॥
 ਨਾਨਕ ਜਾਣੈ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥
 ਜੇ ਕੋ ਆਖੈ ਬੋਲੁਵਿਗਾੜੁ ॥
 ਤਾ ਲਿਖੀਐ ਸਿਰਿ ਗਾਵਾਰਾ ਗਾਵਾਰੁ ॥੨੬॥

ਸੋ ਦਰੁ ਕੇਹਾ ਸੋ ਘਰੁ ਕੇਹਾ ਜਿਤੁ ਬਹਿ ਸਰਬ ਸਮਾਲੇ ॥
 ਵਾਜੇ ਨਾਦ ਅਨੇਕ ਅਸੰਖਾ ਕੇਤੇ ਵਾਵਣਹਾਰੇ ॥
 ਕੇਤੇ ਰਾਗ ਪਰੀ ਸਿਉ ਕਹੀਅਨਿ ਕੇਤੇ ਗਾਵਣਹਾਰੇ ॥

Amul dharam amul dībāṇ
 Amul tul amul parvāṇ
 Amul bakhsīs amul nīsāṇ
 Amul karam amul phurmāṇ
 Amulō amul ākhiā na jāi
 Ākh ākh rahē liv lai
 Ākhahi vēd pāṭh purāṇ
 Ākhahi paṛē karahi vakhiāṇ
 Ākhahi barmē ākhahi iṇd
 Ākhahi gōpī tā gōviṇd
 Ākhahi īsar ākhahi sidh
 Ākhahi kētē kītē budh
 Ākhahi dānav ākhahi dēv
 Ākhahi sur nar mun jan sēv
 Kētē ākhahi ākhaṇ pāhi
 Kētē kahi kahi uṭh uṭh jāhi
 Ētē kītē hōr karēhi
 Tā ākh na sakahi kēi kēi
 Jēvaḍ bhāvā tēvaḍ hōi
 Nānak jāṇā sātschā sōi
 Jē kō ākhā bōluvigār
 Tā likhīā sir gāvārā gāvār ||26||

Sō dar kēhā sō ghar kēhā jit bahi sarab samālē
 Vājē nād anēk asaṅkhā kētē vāvaṇhārē
 Kētē rāg parī siu kahīan kētē gāvaṇhārē

ਗਾਵਹਿ ਤੁਹਨੋ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ ਗਾਵੈ ਰਾਜਾ ਧਰਮੁ ਦੁਆਰੇ ॥
 ਗਾਵਹਿ ਚਿਤੁ ਗੁਪਤੁ ਲਿਖਿ ਜਾਣਹਿ ਲਿਖਿ ਲਿਖਿ ਧਰਮੁ ਵੀਚਾਰੇ ॥
 ਗਾਵਹਿ ਈਸਰੁ ਬਰਮਾ ਦੇਵੀ ਸੋਹਨਿ ਸਦਾ ਸਵਾਰੇ ॥
 ਗਾਵਹਿ ਇੰਦ ਇਦਾਸਣਿ ਬੈਠੇ ਦੇਵਤਿਆ ਦਰਿ ਨਾਲੇ ॥
 ਗਾਵਹਿ ਸਿਧ ਸਮਾਧੀ ਅੰਦਰਿ ਗਾਵਨਿ ਸਾਧ ਵਿਚਾਰੇ ॥
 ਗਾਵਨਿ ਜਤੀ ਸਤੀ ਸੰਤੋਖੀ ਗਾਵਹਿ ਵੀਰ ਕਰਾਰੇ ॥
 ਗਾਵਨਿ ਪੰਡਿਤ ਪੜਨਿ ਰਖੀਸਰ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਵੇਦਾ ਨਾਲੇ ॥
 ਗਾਵਹਿ ਮੋਹਣੀਆ ਮਨੁ ਮੋਹਨਿ ਸੁਰਗਾ ਮਛ ਪਇਆਲੇ ॥
 ਗਾਵਨਿ ਰਤਨ ਉਪਾਏ ਤੇਰੇ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨਾਲੇ ॥
 ਗਾਵਹਿ ਜੋਧ ਮਹਾਬਲ ਸੂਰਾ ਗਾਵਹਿ ਖਾਣੀ ਚਾਰੇ ॥
 ਗਾਵਹਿ ਖੰਡ ਮੰਡਲ ਵਰਭੰਡਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਰਖੇ ਧਾਰੇ ॥
 ਸੇਈ ਤੁਧੁਨੋ ਗਾਵਹਿ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵਨਿ ਰਤੇ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਰਸਾਲੇ ॥
 ਹੋਰਿ ਕੇਤੇ ਗਾਵਨਿ ਸੇ ਮੈ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਨਿ ਨਾਨਕੁ ਕਿਆ ਵੀਚਾਰੇ ॥
 ਸੇਈ ਸੇਈ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚਾ ਸਾਚੀ ਨਾਈ ॥
 ਹੈ ਭੀ ਹੋਸੀ ਜਾਇ ਨ ਜਾਸੀ ਰਚਨਾ ਜਿਨਿ ਰਚਾਈ ॥
 ਰੰਗੀ ਰੰਗੀ ਭਾਤੀ ਕਰਿ ਕਰਿ ਜਿਨਸੀ ਮਾਇਆ ਜਿਨਿ ਉਪਾਈ ॥
 ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਕੀਤਾ ਆਪਣਾ ਜਿਵ ਤਿਸ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ॥
 ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੇਈ ਕਰਸੀ ਹੁਕਮੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਈ ॥
 ਸੋ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਸਾਹਾ ਪਾਤਿਸਾਹਿਬੁ ਨਾਨਕ ਰਹਣੁ ਰਜਾਈ ॥੨੭॥

ਮੁੰਦਾ ਸੰਤੋਖੁ ਸਰਮੁ ਪਤੁ ਝੋਲੀ ਧਿਆਨ ਕੀ ਕਰਹਿ ਬਿਭੂਤਿ ॥
 ਖਿੰਥਾ ਕਾਲੁ ਕੁਆਰੀ ਕਾਇਆ ਜੁਗਤਿ ਡੰਡਾ ਪਰਤੀਤਿ ॥
 ਆਈ ਪੰਥੀ ਸਗਲ ਜਮਾਤੀ ਮਨਿ ਜੀਤੈ ਜਗੁ ਜੀਤੁ ॥
 ਆਦੇਸੁ ਤਿਸੈ ਆਦੇਸੁ ॥
 ਆਦਿ ਅਨੀਲੁ ਅਨਾਦਿ ਅਨਾਹਤਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੋ ਵੇਸੁ ॥੨੮॥

Gāvahi tuhanō pauṇ pāṇī bāsaṅtar gāvā rājā dharam duārē
 Gāvahi tschit gupat likh jāṇahi likh likh dharam vītscharē
 Gāvahi īsar barmā dēvī sōhan sadā savārē
 Gāvahi iṅd idāsaṅ bāṭhē dēvitiā dar nālē
 Gāvahi sidh samādhī aṅdar gāvan sādḥ vītschārē
 Gāvan jatī satī saṅtōkhī gāvahi vīr karārē
 Gāvan paṅḍit paṛan rakhīsar jug jug vēdā nālē
 Gāvahi mōhaṅīā man mōhan surgā matschh paiālē
 Gāvan ratan upāē tērē aṭhsaṭh tīrath nālē
 Gāvahi jōdh mahābal sūrā gāvahi khāṅī tschārē
 Gāvahi khaṅḍ maṅḍal varbhaṅḍā kar kar rakhē dhārē
 Sēī tudhnō gāvahi jō tudh bhāvan ratē tērē bhagat rasālē
 Hōr kētē gāvan sē mā tschit na āvan nānak kiā vītschārē
 Sōī sōī sadā satsch sāhib sātschā sātschī nāī
 Hā bhī hōsī jāī na jāsī ratschnā jin ratschāī
 Raṅgī raṅgī bhātī kar kar jinsī māīā jin upāī
 Kar kar vēkhā kītā āpṇā jiv tis dī vaḍiāī
 Jō tis bhāvā sōī karsī hukam na karṇā jāī
 Sō pātisāhu sāhā pātisāhib nānak rahaṅ rajāī ||27||

Muṅdā saṅtōkh saram pat jhōlī dhiān kī karahi bibhūt
 Khinhā kāl kuārī kāīā jugat ḍaṅḍā partīt
 Āī paṅthī sagal jamātī man jītā jag jīt
 Ādēs tisā ādēs
 Ād anīl anād anāhat jug jug ēkō vēs ||28||

ਭੁਗਤਿ ਗਿਆਨੁ ਦਇਆ ਭੰਡਾਰਣਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਵਾਜਹਿ ਨਾਦ ॥
 ਆਪਿ ਨਾਥੁ ਨਾਥੀ ਸਭ ਜਾ ਕੀ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਅਵਰਾ ਸਾਦ ॥
 ਸੰਜੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਦੁਇ ਕਾਰ ਚਲਾਵਹਿ ਲੇਖੇ ਆਵਹਿ ਭਾਗ ॥
 ਆਦੇਸੁ ਤਿਸੈ ਆਦੇਸੁ ॥
 ਆਦਿ ਅਨੀਲੁ ਅਨਾਦਿ ਅਨਾਹਤਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੋ ਵੇਸੁ ॥੨੯॥

ਏਕਾ ਮਾਈ ਜੁਗਤਿ ਵਿਆਈ ਤਿਨਿ ਚੇਲੇ ਪਰਵਾਣੁ ॥
 ਇਕੁ ਸੰਸਾਰੀ ਇਕੁ ਭੰਡਾਰੀ ਇਕੁ ਲਾਏ ਦੀਬਾਣੁ ॥
 ਜਿਵ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਵੈ ਜਿਵ ਹੋਵੈ ਫੁਰਮਾਣੁ ॥
 ਓਹੁ ਵੇਖੈ ਓਨਾ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵੈ ਬਹੁਤਾ ਏਹੁ ਵਿਡਾਣੁ ॥
 ਆਦੇਸੁ ਤਿਸੈ ਆਦੇਸੁ ॥
 ਆਦਿ ਅਨੀਲੁ ਅਨਾਦਿ ਅਨਾਹਤਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੋ ਵੇਸੁ ॥੩੦॥

ਆਸਣੁ ਲੋਇ ਲੋਇ ਭੰਡਾਰ ॥
 ਜੋ ਕਿਛੁ ਪਾਇਆ ਸੁ ਏਕਾ ਵਾਰ ॥
 ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ॥
 ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਕੀ ਸਾਚੀ ਕਾਰ ॥
 ਆਦੇਸੁ ਤਿਸੈ ਆਦੇਸੁ ॥
 ਆਦਿ ਅਨੀਲੁ ਅਨਾਦਿ ਅਨਾਹਤਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੋ ਵੇਸੁ ॥੩੧॥

ਇਕ ਦੂ ਜੀਭੋ ਲਖ ਹੋਹਿ ਲਖ ਹੋਵਹਿ ਲਖ ਵੀਸ ॥
 ਲਖੁ ਲਖੁ ਗੇੜਾ ਆਖੀਅਹਿ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਜਗਦੀਸ ॥
 ਏਤੁ ਰਾਹਿ ਪਤਿ ਪਵੜੀਆ ਚੜੀਐ ਹੋਇ ਇਕੀਸ ॥
 ਸੁਣਿ ਗਲਾ ਆਕਾਸ ਕੀ ਕੀਟਾ ਆਈ ਰੀਸ ॥
 ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਪਾਈਐ ਕੂੜੀ ਕੂੜੈ ਠੀਸ ॥੩੨॥

Bhugat giān daiā bhaṅḍāraṅ ghaṭ ghaṭ vājahi nād
 Āp nāth nāthī sabh jā kī ridh sidh avrā sād
 Saṅjōg vijōg dui kār tschalāvahi lēkhē āvahi bhāg
 Ādēs tisā ādēs
 Ād anīl anād anāhat jug jug ēkō vēs ||29||

Ēkā māi jugat viāi tin tschēlē parvāṅ
 Ik saṅsārī ik bhaṅḍārī ik lāē dībāṅ
 Jiv tis bhāvā tivā tschalāvā jiv hōvā phurmāṅ
 Ōhu vēkhā ōnā nadar na āvā bahutā ēhu viḍāṅ
 Ādēs tisā ādēs
 Ād anīl anād anāhat jug jug ēkō vēs ||30||

Āsaṅ lōi lōi bhaṅḍār
 Jō kitschh pāiā sō ēkā vār
 Kar kar vēkhā sirjaṅhār
 Nānak satschē kī sātschī kār
 Ādēs tisā ādēs
 Ād anīl anād anāhat jug jug ēkō vēs ||31||

Ik dū jībhau lakh hōhi lakh hōvahi lakh vīs
 Lakh lakh gērā ākhīahi ēk nām jagdīs
 Ēt rāhi pat pavarīā tscharīā hōi ikīs
 Suṅ galā ākās kī kīṭā āi rīs
 Nānak nadrī pāiā kūrī kūrā ṭhīs ||32||

ਆਖਣਿ ਜੋਰੁ ਚੁਪੈ ਨਹ ਜੋਰੁ ॥
 ਜੋਰੁ ਨ ਮੰਗਣਿ ਦੇਣਿ ਨ ਜੋਰੁ ॥
 ਜੋਰੁ ਨ ਜੀਵਣਿ ਮਰਣਿ ਨਹ ਜੋਰੁ ॥
 ਜੋਰੁ ਨ ਰਾਜਿ ਮਾਲਿ ਮਨਿ ਸੋਰੁ ॥
 ਜੋਰੁ ਨ ਸੁਰਤੀ ਗਿਆਨਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥
 ਜੋਰੁ ਨ ਜੁਗਤੀ ਛੁਟੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥
 ਜਿਸੁ ਹਥਿ ਜੋਰੁ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਸੋਇ ॥
 ਨਾਨਕ ਉਤਮੁ ਨੀਚੁ ਨ ਕੋਇ ॥੩੩॥

ਰਾਤੀ ਰੁਤੀ ਥਿਤੀ ਵਾਰ ॥
 ਪਵਣ ਪਾਣੀ ਅਗਨੀ ਪਾਤਾਲ ॥
 ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਧਰਤੀ ਥਾਪਿ ਰਖੀ ਧਰਮ ਸਾਲ ॥
 ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਜੀਅ ਜੁਗਤਿ ਕੇ ਰੰਗ ॥
 ਤਿਨ ਕੇ ਨਾਮ ਅਨੇਕ ਅਨੰਤ ॥
 ਕਰਮੀ ਕਰਮੀ ਹੋਇ ਵੀਚਾਰੁ ॥
 ਸਚਾ ਆਪਿ ਸਚਾ ਦਰਬਾਰੁ ॥
 ਤਿਥੈ ਸੋਹਨਿ ਪੰਚ ਪਰਵਾਣੁ ॥
 ਨਦਰੀ ਕਰਮਿ ਪਵੈ ਨੀਸਾਣੁ ॥
 ਕਚ ਪਕਾਈ ਓਥੈ ਪਾਇ ॥
 ਨਾਨਕ ਗਇਆ ਜਾਪੈ ਜਾਇ ॥੩੪॥

ਧਰਮ ਖੰਡ ਕਾ ਏਹੋ ਧਰਮੁ ॥
 ਗਿਆਨ ਖੰਡ ਕਾ ਆਖਹੁ ਕਰਮੁ ॥
 ਕੇਤੇ ਪਵਣ ਪਾਣੀ ਵੈਸੰਤਰ ਕੇਤੇ ਕਾਨ ਮਹੇਸ ॥
 ਕੇਤੇ ਬਰਮੇ ਘਾੜਤਿ ਘੜੀਅਹਿ ਰੂਪ ਰੰਗ ਕੇ ਵੇਸ ॥

Ākhaṅ jōr tschupä naha jōr
 Jōr na maṅgaṅ dēṅ na jōr
 Jōr na jīvaṅ maraṅ naha jōr
 Jōr na rāj māl man sōr
 Jōr na surtī giān vītschār
 Jōr na jugtī tschhuṭä saṅsār
 Jis hath jōr kar vēkhä sōi
 Nānak utam nītsch na kōi ||33||

Rātī rutī thitī vār
 Pavaṅ pāṅī agnī pātāl
 Tis vitsch dhartī thāp rakhī dharamsāl
 Tis vitsch jīa jugat kē raṅg
 Tin kē nām anēk anaṅt
 Karmī karmī hōi vītschār
 Sātschā āp sātschā darbār
 Tithā sōhan paṅtsch parvāṅ
 Nadrī karam pavä nīsāṅ
 Katsch pakāi ōthä pāi
 Nānak gaīā jāpā jāi ||34||

Dharam khaṅḍ kā ēhō dharam
 Giān khaṅḍ kā ākhahu karam
 Kētē pavaṅ pāṅī vāsaṅtar kētē kān mahēs
 Kētē barmē ghāṛat ghāṛīä rūp raṅg kē vēs

ਕੇਤੀਆ ਕਰਮ ਭੂਮੀ ਮੇਰ ਕੇਤੇ ਕੇਤੇ ਧੂ ਉਪਦੇਸ ॥
 ਕੇਤੇ ਇੰਦ ਚੰਦ ਸੂਰ ਕੇਤੇ ਕੇਤੇ ਮੰਡਲ ਦੇਸ ॥
 ਕੇਤੇ ਸਿਧ ਬੁਧ ਨਾਥ ਕੇਤੇ ਕੇਤੇ ਦੇਵੀ ਵੇਸ ॥
 ਕੇਤੇ ਦੇਵ ਦਾਨਵ ਮੁਨਿ ਕੇਤੇ ਕੇਤੇ ਰਤਨ ਸਮੁੰਦ ॥
 ਕੇਤੀਆ ਖਾਣੀ ਕੇਤੀਆ ਬਾਣੀ ਕੇਤੇ ਪਾਤ ਨਰਿੰਦ ॥
 ਕੇਤੀਆ ਸੁਰਤੀ ਸੇਵਕ ਕੇਤੇ ਨਾਨਕ ਅੰਤੁ ਨ ਅੰਤੁ ॥੩੫॥

ਗਿਆਨ ਖੰਡ ਮਹਿ ਗਿਆਨੁ ਪਰਚੰਡੁ ॥
 ਤਿਥੈ ਨਾਦ ਬਿਨੋਦ ਕੋਡ ਅਨੰਦੁ ॥
 ਸਰਮ ਖੰਡ ਕੀ ਬਾਣੀ ਰੂਪੁ ॥
 ਤਿਥੈ ਘਾੜਤਿ ਘੜੀਐ ਬਹੁਤੁ ਅਨੂਪੁ ॥
 ਤਾ ਕੀਆ ਗਲਾ ਕਥੀਆ ਨਾ ਜਾਹਿ ॥
 ਜੇ ਕੇ ਕਹੈ ਪਿਛੈ ਪਛੁਤਾਇ ॥
 ਤਿਥੈ ਘੜੀਐ ਸੁਰਤਿ ਮਤਿ ਮਨਿ ਬੁਧਿ ॥
 ਤਿਥੈ ਘੜੀਐ ਸੁਰਾ ਸਿਧਾ ਕੀ ਸੁਧਿ ॥੩੬॥

ਕਰਮ ਖੰਡ ਕੀ ਬਾਣੀ ਜੋਰੁ ॥
 ਤਿਥੈ ਹੋਰੁ ਨ ਕੋਈ ਹੋਰੁ ॥
 ਤਿਥੈ ਜੋਧ ਮਹਾਬਲ ਸੂਰ ॥
 ਤਿਨ ਮਹਿ ਰਾਮੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰ ॥
 ਤਿਥੈ ਸੀਤੋ ਸੀਤਾ ਮਹਿਮਾ ਮਾਹਿ ॥
 ਤਾ ਕੇ ਰੂਪੁ ਨ ਕਥਨੇ ਜਾਹਿ ॥
 ਨਾ ਓਹਿ ਮਰਹਿ ਨ ਠਾਗੇ ਜਾਹਿ ॥
 ਜਿਨ ਕੈ ਰਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥
 ਤਿਥੈ ਭਗਤ ਵਸਹਿ ਕੇ ਲੋਅ ॥
 ਕਰਹਿ ਅਨੰਦੁ ਸਚਾ ਮਨਿ ਸੋਇ ॥

Kētīā karam bhūmī mēr kētē kētē dhū updēs
 Kētē iṅd tschaṅd sūr kētē kētē maṅḍal dēs
 Kētē sidh budh nāth kētē kētē dēvī vēs
 Kētē dēv dānav mun kētē kētē ratan samuṅd
 Kētīā khāṇī kētīā bāṇī kētē pāt nariṅd
 Kētīā surtī sēvak kētē nānak aṅt na aṅt ||35||

Giān khaṅḍ mahi giān partschaṅḍ
 Tithā nād binōd kōḍ anaṅd
 Saram khaṅḍ kī bāṇī rūp
 Tithā ghāṛat ghāṛīā bahut anūp
 Tā kīā galā kathīā nā jāhi
 Jē kō kahā pitschhā patschhutāi
 Tithā ghāṛīā surat mat man budh
 Tithā ghāṛīā surā sidhā kī sudh ||36||

Karam khaṅḍ kī bāṇī jōr
 Tithā hōr na kōī hōr
 Tithā jodh mahābal sūr
 Tin mahi rām rahiā bharpūr
 Tithā sītō sītā mahimā māhi
 Tā kē rūp na kathnē jāhi
 Nā ōhi marahi na ṭhāgē jāhi
 Jin kā rām vasā man māhi
 Tithā bhagat vasahi kē lōa
 Karahi anaṅd satschā man sōi

ਸਚ ਖੰਡ ਵਸੈ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥
ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲ ॥
ਤਿਥੈ ਖੰਡ ਮੰਡਲ ਵਰਭੰਡ ॥
ਜੇ ਕੋ ਕਥੈ ਤ ਅੰਤ ਨ ਅੰਤ ॥
ਤਿਥੈ ਲੋਅ ਲੋਅ ਆਕਾਰ ॥
ਜਿਵ ਜਿਵ ਹੁਕਮੁ ਤਿਵੈ ਤਿਵ ਕਾਰ ॥
ਵੇਖੈ ਵਿਗਸੈ ਕਰਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥
ਨਾਨਕ ਕਥਨਾ ਕਰੜਾ ਸਾਰੁ ॥੩੭॥

ਜਤੁ ਪਾਹਾਰਾ ਧੀਰਜੁ ਸੁਨਿਆਰੁ ॥
ਅਹਰਣਿ ਮਤਿ ਵੇਦੁ ਹਥੀਆਰੁ ॥
ਭਉ ਖਲਾ ਅਗਨਿ ਤਪ ਤਾਉ ॥
ਭਾਂਡਾ ਭਾਉ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤਿਤੁ ਢਾਲਿ ॥
ਘੜੀਐ ਸਬਦੁ ਸਚੀ ਟਕਸਾਲ ॥
ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰਮੁ ਤਿਨ ਕਾਰ ॥
ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲ ॥੩੮॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਪਵਣੁ ਗੁਰੂ ਪਾਣੀ ਪਿਤਾ ਮਾਤਾ ਧਰਤਿ ਮਹਤੁ ॥
ਦਿਵਸੁ ਰਾਤਿ ਦੁਇ ਦਾਈ ਦਾਇਆ ਖੇਲੈ ਸਗਲ ਜਗਤੁ ॥
ਚੰਗਿਆਈਆ ਬੁਰਿਆਈਆ ਵਾਚੈ ਧਰਮੁ ਹਦੂਰਿ ॥
ਕਰਮੀ ਆਪੋ ਆਪਣੀ ਕੇ ਨੇੜੈ ਕੇ ਦੂਰਿ ॥
ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਗਏ ਮਸਕਤਿ ਘਾਲਿ ॥
ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਕੇਤੀ ਛੁਟੀ ਨਾਲਿ ॥੧॥

Satsch khaṅḍ vasä niraṅkār
Kar kar vēkhä nadar nihāl
Tithä khaṅḍ maṅḍal varbhaṅḍ
Jē kō kathä ta aṅt na aṅt
Tithä lōa lōa ākār
Jiv jiv hukam tivä tiv kār
Vēkhä vigsä kar vītschār
Nānak kathnā karaṛā sār ||37||

Jat pāhārā dhīraj suniār
Aharan mat vēd hathiār
Bhau khalā agan tap tāu
Bhāṅḍā bhau aṅmrit tit ḍhāl
Ghaṛiā sabad satschī ṭaksāl
Jin kau nadar karam tin kār
Nānak nadrī nadar nihāl ||38||

Salök

Pavan gurū pāṇī pitā mātā dharat mahat
Divas rāt dui dāi dāiā khēlä sagal jagat
Tschaṅgāiā buriāiā vātschä dharam hadūr
Karmī āpō āpaṅī kē nēṛä kē dūr
Jinī nām dhiāiā gaē masakat ghāl
Nānak tē mukh ujalē kētī tschhuṭī nāl

Gurmukhi	IPA	Lautschrift	Aussprache	Beispiel
ਅ	ə	a	kurz, Schwa, Klang zwischen a & e, immer unbetont, nach allen Endkonsonanten ohne Vokal	gehen, Hukam, Sāhibə
ਆ	a:	ā	lang	Name
ਐ	a:~	āṁ	lang und nasaliert	Bhāṁḍā
ੴ ਆ+ਉ	a:u:	āū	langes ā + langes ū	Kaur
ਏ	e:	ē	lang	ewig
ਐ	ɛ:	ä	weiter geöffnet als im Deutschen, immer lang	ähnlich
ਓ	ɪ	i	kurz	Sinn
ਐ	i:	ī	lang	Liebe
ਓ	o:	ō	lang	Mond
ਊ	ʊ	u	kurz	bunt
ਊ	u:	ū	lang	Ufer
ਬ	b	b	wie im Deutschen	Berg
ਭ	pʰ	bh	aspiriert / mit Druck, hoher Ton	bhakti
ਦ	d̪	d	wie im Deutschen	Diamant
ਧ	t̪ʰ	dh	aspiriert / mit Druck, hoher Ton	dharma
ਡ	ɖ	ḍ	retroflex, Zunge nach hinten gerollt an den oberen Gaumen	vaḍā
ਢ	t̪ʰ	ḍh	retroflex & aspiriert / mit Druck	galvaḍh

Gurmukhi	IPA	Lautschrift	Aussprache	Beispiel
ਜ	dʒ	j	immer als dj- sprechen	Dschungel, rāj
ਝ	tʃʰ	jh	aspiriert / mit Druck, hoher Ton	bujhä
ਢ	pʰ	ph	stark behauchtes P, fast wie F	Phönix
ਫ	f	f	wie im Deutschen	Frieden
ਗ	g	g	wie im Deutschen	Gebet
ਘ	gʰ	gh	aspiriert / mit Druck, hoher Ton	ghāṛā
ਙ	ŋ	hg	wie im Französischen, velarisiert, guttural, mit Hebung der Hinterzunge an das Gaumensegel	rouge
ਹ	h	h	wie im Deutschen	heilig
ਕ	k	k	nicht aspiriert = unbehaucht, keine Atemluft entweicht	kār
ਖ	kʰ	kh	aspiriert / mit Druck, wie das normale K im Deutschen	König
ਖ਼	x	hkh	kehliges Reibelaut, wie im Arabischen	Bach
ਲ	l	l	wie im Deutschen	Löwe
ਲ਼	ɮ	ɮ	wie im Arabischen, dunkel, Zunge nach hinten gerollt	Allah
ਮ	m	m	wie im Deutschen	Meer
ਨ	n	n	wie im Deutschen	Nase
ਣ	ɳ	ṇ	Retroflex, Zunge nach hinten gerollt an den oberen Gaumen	pavaṇ
ੰ	ŋ̃	ṅ	nasaliert, zwischen n & g, Luft strömt durch die Nase	Mango, Sangat

Gurmukhi	IPA	Lautschrift	Aussprache	Beispiel
ਪ	p	p	nicht aspiriert, unbehaucht	pitā
ਚ	r	r	gerollt, Zungenspitze berührt oberen Gaumen	maṅtr
ੜ	ɽ	ɽ	retroflex, Zunge nach hinten gerollt an den oberen Gaumen	kūṛā
ਸ	s	s	scharfes S	lassen, sat
ਸ਼	ʃ	sch	wie im Deutschen	Schule
ਤ	t̪	t	nicht aspiriert = unbehaucht, keine Atemluft entweicht	tār
ਥ	t̪ʰ	th	wie das normale T im Deutschen, das immer aspiriert ist	Tugend
ਟ	ɽ̪	ṭ	retroflex (Zunge nach hinten gerollt an den oberen Gaumen)	tuṭā
ਠ	t̪ʰ	ṭh	retroflex aspiriert / mit Druck	pāṭh
ਚ	tʃ	tsch	wie im Deutschen, keine Luft entweicht	tschüss
ਛ	tʃʰ	tschh	aspiriert / mit Druck	tschhuṭā
ਵ	v	v, w	als W gesprochen	Vase, Vāhi/Wāhe Gurū
ਯ	j	y	als J gesprochen	Yoga
ਜ਼	z	z	stimmhaftes S	Sand, Zen

Weiteres zur Aussprache:

Alle Konsonanten ohne Vokal besitzen einen inhärenten unbetonten halblauten Vokal Schwa [ə], der aus Gründen der Lesbarkeit nicht dabei steht. Es ist in etwa der Klang der zwischen 'Sch' und 'wa' passt. Besonders am Wortende zu beachten.

Beispiele:

Sahib: gesprochen Sāhibə,

Amul: gesprochen Amulə,

Bhavāīah: gesprochen Bhavāīahe

Aufeinander folgende Vokale werden immer einzeln gesprochen und nicht als Umlaute.

Beispiele:

Hōvaī: gesprochen Hōva-ī

Pāīahi: gesprochen Pā-ī-ahi

Nāē: gesprochen Nā-ē

Erstellt von:

Paramjeet Singh

pjs@yogajapa.com